Nr 96, październik 2022 r.

Franciszkańskie Źródło

PARAFIA ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU W CZĘSTOCHOWIE

strona internetowa parafii: www.swfranciszek.czest.pl

SPOTKANIA ZE SŁOWEM

"Ci którzy chodzą z Bogiem, zawsze docierają do celu" ~ Henry Ford

Wiara potrafi zdziałać wielkie cuda. Warto aby każdego dnia dbać o nią z wielką starannością, tak by stawała się coraz większa. W sposób wyjątkowy ubogaca ona człowieka, przybliżając go do Boga.

EWANGELIA 2.10.2022
(Łk 17, 5-10) - Służyć z pokorą

Apostołowie prosili Pana: «Dodaj nam wiary». Pan rzekł: «**Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: „Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze**”, a byłaby wam posłuszna.

Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: „Pójdź zaraz i siądź do stołu”? Czy nie powie mu raczej: „Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił”? Czy okazuje wdzięczność słudze za to, że wykonał to, co mu polecono?

Tak i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówcie: „Słudzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać”».

EWANGELIA 9.10.2022
(Łk 17, 11-19) - Niewdzięczność uzdrowionych z trądu

Zdarzyło się, że Jezus, zmierzając do Jeruzalem, przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: «Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!» Na ten widok rzekł do nich: «Idźcie, pokażcie się kapłanom!» A gdy szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił, chwaląc Boga donośnym głosem, padł na twarz u Jego nóg i dziękował Mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś rzekł: «Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Czy się nie znalazł nikt, kto by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?» Do niego zaś rzekł: **«Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła».**

EWANGELIA 16.10.2022

(Łk 18, 1-8) - Wytrwałość w modlitwie

Jezus opowiedział swoim uczniom przypowieść o tym, że zawsze powinni się modlić i nie ustawać: «W pewnym mieście żył sędzia, który Boga się nie bał i nie liczył się z ludźmi.

W tym samym mieście żyła wdowa, która przychodziła do niego z prośbą: „Obroń mnie przed moim przeciwnikiem!" Przez pewien czas nie chciał; lecz potem rzekł do siebie: „Chociaż Boga się nie boję ani z ludźmi się nie liczę, to jednak, ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa, wezmę ją w obronę, żeby nie nachodziła mnie bez końca i nie zadręczała mnie"». I Pan dodał: «Słuchajcie, co mówi ten niesprawiedliwy sędzia. **A Bóg, czyż nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego**, i czy będzie zwlekał w ich sprawie? Powiadam wam, że prędko weźmie ich w obronę. Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?»

EWANGELIA 23.10.2022

(Łk 18, 9-14) - Przypowieść o faryzeuszu i celniku

Jezus opowiedział niektórym, co dufni byli w siebie, że są sprawiedliwi, a innymi gardzili, tę przypowieść: «Dwóch ludzi przyszło do świątyni, żeby się modlić, jeden faryzeusz, a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: „Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak

inni ludzie: zdziercy, niesprawiedliwi, cudzołożnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam". A celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi, mówiąc: „Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!"

Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. **Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża, będzie wywyższony».**

EWANGELIA 30.10.2022
(Łk 19, 1-10) - Nawrócenie Zacheusza

Jezus wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A był tam pewien człowiek, imieniem Zacheusz, zwierzchnik celników i bardzo bogaty. Chciał on koniecznie zobaczyć Jezusa, kto to jest, ale nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: „Zacheuszu, zejdź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu". Zeszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy widząc to, szemrali: „Do grzesznika poszedł w gościnę". Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: „Panie, oto połowę

mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnie”.

Na to Jezus rzekł do niego: „Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem **Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło”.**

Marlena Sasuła

BLASK PRAWDY (VERITATIS SPLENDOR)
XXII DZIEŃ PAPIESKI -16 PAŹDZIERNIKA 2022 ROKU

Każdego roku, w niedzielę poprzedzającą wybór Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową, w całej Polsce oraz środowiskach polonijnych obchodzony jest Dzień Papieski, podczas którego łączymy się w modlitwie z obecnym papieżem oraz zagłębiamy się w nauczanie św. Jana Pawła II.

Polacy gromadzą się wtedy na liturgiach, nabożeństwach, czuwaniach modlitewnych, medytacjach oraz konferencjach poświęconych nauczaniu Ojca Świętego. Tydzień wcześniej we wszystkich parafiach odczytywany jest list pasterski Konferencji Episkopatu Polski, przygotowujący do tego wydarzenia. Dzień Papieski w każdym roku ma swoje hasło, wskazujące na istotny obszar papieskiego nauczania. Hasło to stanowi osnowę wszystkich wydarzeń modlitewnych, liturgicznych i artystycznych. Obchodom Dnia Papieskiego towarzyszą konkursy, wystawy, sztuki teatralne, wieczory

poetyckie, imprezy sportowe, kulturalne, artystyczne, między innymi koncert galowy Dnia Papieskiego w Warszawie transmitowany przez TVP 1 i TVP Polonia.

Aspekt charytatywny tego dnia to przykościelna i publiczna zbiórka pieniędzy na rzecz funduszu stypendialnego dla zdolnej młodzieży z niezamożnych rodzin. Podopieczni Fundacji są nazywani mianem „żywego pomnika" św. Jana Pawła II, a wspieranie ich wyrazem wdzięczności Polaków wobec swojego Wielkiego Rodaka.

Przygotowanie uroczystości to duże wyzwanie organizacyjne, w które angażują się tysiące wolontariuszy, m.in. harcerze, ministranci, aktorzy, dziennikarze, piosenkarze oraz sami stypendyści. Fundację wspiera w tym wyjątkowym przedsięwzięciu Ogólnopolski Komitet Organizacyjny Dnia Papieskiego, w którego skład wchodzą przedstawiciele stowarzyszeń, fundacji i duszpasterstw z całego kraju.

Jan Paweł II gromadzi Polaków na całym świecie. W organizację Dnia Papieskiego włączają się również rodacy mieszkający poza granicami Polski i wspierają Fundację „Dzieło Nowego Tysiąclecia", zarówno w wymiarze duchowym, jak i finansowym. Polacy mieszkający w Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Stanach Zjednoczonych, Niemczech, Irlandii, Szwecji, Norwegii, Kanadzie, Argentynie, Australii czy Francji spotykają się na Eucharystiach i wspólnej modlitwie, organizują konferencje, wystawy i koncerty, aby wspólnie pielęgnować pamięć o największym z Polaków.

***Veritatis splendor* („Blask prawdy”)** – to dziesiąta encyklika św. papieża Jana Pawła II o niektórych podstawowych problemach nauczania moralnego Kościoła, ogłoszona 6.08.1993 r. Podstawowym celem encykliki stało się przypomnienie fundamentalnych prawd doktryny katolickiej z zakresu moralności, odnoszących się do różnych dziedzin ludzkiego życia, w kontekście współczesnych prób ich podważania lub zniekształcania.

Zasadniczym przesłaniem tego dokumentu Magisterium Kościoła jest wskazanie na wewnętrzny, nierozerwalny związek, istniejący między wiarą i moralnością oraz między wolnością i prawdą. Ojciec Święty zwraca uwagę, by w czasach szerzącego się sekularyzmu nie można oddzielać wiary od moralności. Wiara powinna przenikać całe życie człowieka i być miernikiem dla kultury. Głoszenie nienaruszalności prawa Bożego i postrzeganie swojego życia w blasku prawdy Jezusa Chrystusa, to wezwanie do budowania prawdziwie ludzkiego świata, który wznosić można jedynie na fundamencie wyraźnego odróżniania dobra od zła i stanowczym sprzeciwie wobec moralnego relatywizmu. Więź między prawdą, wolnością człowieka a prawem Bożym ma swą żywą siedzibę w „sercu” osoby, czyli w jej sumieniu (VS 54).

Obecny stan duchowy, kulturowy i ideowy wielu społeczeństw Europy i szerzej pojmowanego Zachodu wywołany jest bezrefleksyjnym przyjęciem koncepcji „społeczeństwa otwartego”. Ideałem, który chcieliby osiągnąć jego zwolennicy, jest przyjęcie

postawy pozbawionej absolutnych roszczeń do jakiejkolwiek prawdy. Głosi się, że wszystkie kultury i poglądy są sobie równe. Każdy, kto utrzymuje, że zna prawdę i dąży do niej, staje się automatycznie wrogiem społeczeństwa otwartego, w którym panuje tolerancja. Tolerancja dla wszystkiego, z wyjątkiem posiadania swojego, często niepokornego wobec panującego totalitaryzmu ideowego, światopoglądu. Takie „otwieranie" społeczeństwa prowadzi jednak prostą drogą do relatywizmu. W sytuacji, w której zanika umiejętność rozróżniania dobra od zła, prawdy od kłamstwa, nasza kultura i nasze umysły zamykają się na sens oraz wartość prawdziwego człowieczeństwa.

Kryzys prawdy – jak zauważa słusznie św. Jan Paweł II – znaczy naprzód kryzys pojęć (List do rodzin *Gratissimam sane*, nr 13). Dziś narzucane są nowe znaczenie pojęć, preferuje się nowe nazewnictwo, wytwarza się i lansują zbitki pojęciowe, które zastępują i wypierają tradycyjne określenia różnych rzeczy i sytuacji. W tradycyjnej kulturze za Arystotelesem uznawaliśmy dotąd i uznajemy po dziś dzień logikę dwuwartościową – istnieje prawda i fałsz. W tym wypadku natomiast prawdą jest odtąd właściwie wszystko, i właściwie wszystko może być uznawane za normę.

W dzisiejszym świecie, gdzie coraz trudniej odróżnić nam prawdę od fałszu, zatarciu ulegają granice między faktem a opinią, reklamą a zmyślnym kłamstwem, media zalewają fale tzw. *faktów alternatywnych* (ang. *fake news*). Konsekwencją tej sytuacji jest nie

tylko powszechnie występujący i odnotowany w badaniach zamęt w kwestii prawidłowego osądu rzeczywistości, ale także ogólny spadek zaufania do wszelkich publikowanych treści.

„Postprawda” to eufemistyczne wyrażenie, zastępujące we współczesnym sposobie wyrażania się pojęcie kłamstwa. Współczesny człowiek już nie „kłamie”, lecz raczej „przesadza”, „błędnie się wyraża”, „wyraża mylny osąd”, „selektywnie ujawnia informacje”, „kontekstualizuje”, czy wreszcie „przedstawia prawdę w korzystnym świetle”.

Google, Youtube, Facebook, Twitter, Instagram, Tiktok, Pinterest, Allegro, Amazon, Linkedin, Netflix, Spotify – wszystkie te platformy bez algorytmów, które nimi sterują, nie miałyby prawa istnieć, a przynajmniej ich efektywność spadłaby bardzo znacząco. Algorytm wyszukiwarki internetowej to nic innego, jak pewien zbiór zasad postępowania, którymi kieruje się ona w procesie wyboru stron internetowych wyświetlanych w wynikach wyszukiwania. Dzięki algorytmom możemy poczuć się, jakby cały Internet wiedział czego dokładnie chcemy.

Konstruktorzy mediów społecznościowych, doszli do wniosku, że algorytm, który będzie zarządzał publikowanymi treściami, niektóre z nich promując, ale też niektóre z nich ukrywając, czy wręcz blokując, będzie najlepszym sposobem na zarządzanie treściami pojawiającymi się w sieci. W tej sytuacji twórca w mediach społecznościowych staje się niewolnikiem określonego algorytmu, ponieważ panujące trendy,

częstotliwość publikacji itp. stają się ważniejsze niż to, co sam twórca chciałby naprawdę przekazać światu. Popada w zniewolenie pogoni za ilością lajków, komentarzy i subskrypcji. Może to doprowadzić do stanu, w którym w pogoni za płytko pojmowaną popularnością, będzie on przesuwał coraz dalej granice moralności, dobrego smaku czy swojej prywatności, tylko po to, by zachować status osoby zauważalnej i istotnej dla społeczności internautów.

Głównym przesłaniem *Veritatis splendor* jest przypomnienie znaczenia nauczania moralnego Kościoła w sytuacji kultury, która gubi i relatywizuje wartość ludzkiego sumienia, wielkiego daru Boga dla człowieka. Oddalając się od Boga i poszukując złudnej wolności poza samą prawdą, człowiek gubi sens i właściwą perspektywę swojego życia.

→ **Prawda**. Każdy człowiek jest bytem relacyjnym, to znaczy, że jest przeznaczony do życia we wspólnocie, a prawdziwe szczęście osiąga przy drugim człowieku, będąc przy nim. Najwyższym stopniem takiego bycia przy drugim człowieku jest miłość, dlatego miłość przynosi człowiekowi najwyższe szczęście – jest po prostu spełnieniem naszego najgłębszego pragnienia i powołania. Bez odkrycia tej prawdy, człowiek zawsze będzie szukał szczęścia gdzie indziej i zawsze będzie niezadowolony i niespełniony. Prawda ta wyzwala nas od samych siebie i kieruje do spełnienia w miłości innych osób. Paradoks polega na tym, iż osiągamy szczęście dla siebie zapominając o sobie.

→ **Miłość**. Jest możliwa tylko, gdy w prawdzie rozpoznamy ją jako dobro. Dobro bowiem może być prawdziwe lub pozorne. Miłość jest oddaniem siebie, a to jest możliwe tylko jako dar ze swej wolności. Miłość jest ograniczeniem swej wolności ze względu na drugą osobę.

→ **Wolność**. Człowiek jest wolny, by otwierać się na innych ludzi, by tworzyć wspólnotę z nimi. Wolność skoncentrowana na sobie samej, naznaczona piętnem indywidualizmu i egoizmu, prowadzi do ogołocenia jej z pierwotnej treści oraz przekreślenia jej powołania i godności (EV 19). Ojciec Święty zwraca tu uwagę na jeszcze głębszy aspekt problemu: „wolność zapiera się samej siebie, zmierza do autodestrukcji i do zniszczenia drugiego człowieka, gdy przestaje uznawać i respektować konstytutywną więź, jaka łączy ją z prawdą. Ilekroć wolność, pragnąc wyswobodzić się od wszelkiej tradycji i autorytetu, zamyka się nawet na pierwotne najbardziej oczywiste pewniki prawdy obiektywnej i powszechnie uznawanej, stanowiącej podstawę życia osobistego i społecznego, wówczas człowiek nie przyjmuje już prawdy o dobru i złu jako jedynego i niepodważalnego punktu odniesienia dla swoich decyzji, ale kieruje się wyłącznie swoją subiektywną i zmienną opinią lub po prostu swym egoistycznym interesem i kaprysem” (EV 19). Doskonałością wolności i dobra jest zatem miłość.

Ks. dr Norbert Podhorecki, Przemyśl

Październik to miesiąc różańca świętego. Zapraszamy na nabożeństwo różańcowe codziennie po Mszy św. o godz. 18:00, a w niedziele po Mszy św. o godz. 17:00.

We wtorek, 4 października, w naszej wspólnocie parafialnej uroczystość odpustowa ku czci Św. Franciszka z Asyżu. Mszę św. odpustową o godz. 18:00 odprawi i słowo Boże wygłosi ks. Biskup Antoni Długosz. Podczas tej Mszy św. dzieci klas III przygotowujące się do I Komunii Świętej otrzymają poświęcony różaniec. Zachęcamy do licznego udziału w tej uroczystości wiernych, a przede wszystkim: Chór Parafialny, Żywy Różaniec, a także Różaniec Rodziców modlących się za swoje dzieci, przedstawicieli Ruchów Duszpasterskich naszej parafii, Liturgiczną Służbę Ołtarza, Lektorów Świeckich.

Zapraszamy 13 października, na godz. 20:00, na kolejne Nabożeństwo Fatimskie. Intencje na Mszę św. do Matki Bożej można składać w zakrystii i kancelarii parafialnej.